

Jahve

*”Moses sagde til Gud: »Når jeg kommer til israelitterne og siger til dem, at deres fædres Gud har sendt mig til dem, og de spørger mig, hvad hans navn er, hvad skal jeg så sige til dem?« Gud svarede Moses: »Jeg er den, jeg er!« Og han sagde: »Sådan skal du sige til israelitterne: Jeg Er har sendt mig til jer. Gud sagde videre til Moses: »Sådan skal du sige til israelitterne: Jahve, jeres fædres Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud, har sendt mig til jer. Det er mit navn til evig tid, og sådan skal jeg kaldes i slægt efter slægt.”
(2. Mosebog 3:13-14).*

I Anden Mosebogs tredje kapitel hører man om, hvordan Gud åbenbarer sig for Moses i en tornebusk. Gud kalder Moses til en specifik opgave, nemlig at udfri det jødiske folk fra deres fangenskab og slavelignende status i Egypten. I forlængelse af det spørger Moses efter Guds navn og Guds svar er: Jeg er den, jeg er, jeg er Jahveh.

I det Gamle Testamente bruges der forskellige navne om Gud, men Jahveh blev opfattet som både det mest personlige og det mest hellige af navnene. Navnet var faktisk så helligt, at det ikke var tilladt for jøderne at sige det højt. Når man derfor læste op fra det Gamle Testamente og kom til et sted, hvor der stod Jahveh, ville man sige noget andet i stedet, som f.eks. Adonai, der betyder Herre.

Jahveh er på en særlig måde betegnelsen for Gud som åbenbarings Gud, Gud der viser sig personligt for mennesker, som Gud viste sig for Moses, talte til ham og ledte hans liv i en ny retning.

Det er også muligt at opleve i dag. Gud behøver ikke at åbenbare sig i en brændende tornebusk, men Han kan stadig vise sig for mennesker på en meget personlig måde; Han kan tale til os og lede vore liv i en ny retning. Gud åbenbarede sig som Jahveh for Moses og han er stadigvæk Jahveh.